Convenţia privitoare la drepturile şi îndatoririle Puterilor şi Persoanelor neutre în caz de război terestru

Haga, 18 octombrie 1907

(Indicarea Puterilor Contractante)

În vederea unei mai bune precizări a drepturilor şi datoriilor Puterilor neutre în caz de război pe uscat şi a reglementării situaţiei beligeranţilor refugiaţi pe teritorii neutre ;

Dorind, de asemenea, să definească calitatea de neutru, aşteptând să fie posibil a reglementa, în ansamblul său, situaţia particularilor neutri în raporturile lor cu beligeranţii ;

Au hotărât să încheie o Convenţie în acest scop şi, în consecinţă, şi-au numit Plenipotenţiarii, anume :

(Desemnarea Plenipotenţiarilor),

Care, după ce şi-au depus deplinele puteri, găsite în bună şi cuvenită formă, au convenit dispoziţiile următoare :

CAPITOLUL I
Despre drepturile şi datoriile Puterilor neutre

Art. 1. Teritoriul Puterilor neutre este inviolabil.

Art. 2. Este interzis beligeranţilor de a face să treacă prin teritoriul unei Puteri neutre trupe ori convoaie, fie de muniţii, fie de aprovizionări.

Art. 3. Este, de asemenea, interzis beligeranţilor :

(a) a instala pe teritoriul unei Puteri neutre o staţie radiotelegrafică sau orice aparat menit a servi drept mijloc de comunicare cu forţe beligerante pe uscat sau pe mare ;

(b) a se folosi de orice instalaţie de acest fel, stabilită de dânşii înainte de război, pe teritoriul Puterii neutre într-un scop exclusiv militar şi care n-a fost deschisă serviciului de corespondenţă publică.

Art. 4. Corpuri de combatanţi nu pot fi formate, nici birouri de înrolare nu pot fi deschise pe teritoriul unei Puteri neutre, în profitul beligeranţilor.

Art. 5. O Putere neutră nu trebuie să îngăduie pe teritoriul ei nici unul din actele arătate în articolele 2-4.

Ea nu este datoare să pedepsească actele contrare neutralităţii, decât dacă aceste acte au fost săvârşite pe propriul ei teritoriu

Art. 6. Răspunderea unei Puteri neutre nu este angajată prin faptul că indivizii trec în mod izolat graniţa pentru a se pune în serviciul unuia dintre beligeranţi.

Art. 7. O Putere neutră nu este datoare să împiedice exportul sau tranzitul pe seama unuia sau altua dintre beligeranţi, de arme, muniţii şi, în genere, de tot ce poate folosi unei armate sau unei flote.

Art. 8. O Putere neutră nu este datoare să interzică sau să restrângă beligeranţilor folosinţa cablurilor telegrafice ori telefonice, precum şi a aparatelor de telegraf fără fir, care sunt fie proprietatea sa, fie a companiilor ori a particularilor.

Art. 9. Toate măsurile restrictive ori prohibitive luare de o Putere neutră cu privire la materiile arătate în articolele 7 şi 8 vor trebui să fie uniform aplicate de ea beligeranţilor.

Puterea neutră va veghea ca aceeaşi obligaţie să fie respectată de către companiile sau particularii proprietari de cabluri telegrafice şi telefonice, sau de aparate de telegraf fără fir.

Art. 10. Nu poate fi considerat ca un act ostil din partea unei Puteri neutre faptul de a respinge, chiar cu forţa, atingerile la neutralitatea sa.

CAPITOLUL II
Despre beligeranţii internaţi şi răniţii îngrijiţi la neutri

Art. 11. Puterea neutră care primeşte pe teritoriul său trupe aparţinând armatelor beligerante le va interna, pe cât posibil, departe de teatrul de război.

Ea va putea să le interneze în lagăre şi chiar să le închidă în fortăreţe sau în alte locuri pregătite în acest scop.

Ea va hotărî dacă ofiţerii pot fi lăsaţi în libertate pe cuvânt, luându-şi obligaţia să nu părăsească teritoriul neutru fără autorizare.

Art. 12. În lipsa unei convenţii speciale, Puterea neutră va da internaţilor hrană, îmbrăcăminte şi ajutoarele reclamate de spiritul umanitar.

La încheierea păcii, se va face despăgubirea cheltuielilor ocazionate de internare.

Art. 13. Puterea neutră care primeşte prizonierii de război evadaţi îi va lăsa în libertate. Dacă le îngăduie şederea pe teritoriul său, ea poate să le hotărască o reşedinţă.

Aceeaşi dispoziţie se aplică prizonierilor de război aduşi de trupe care se refugiază pe teritoriul Puterii neutre.

Art. 14. O Putere neutră va putea autoriza trecerea prin teritoriul ei a răniţilor sau bolnavilor aparţinând armatelor beligrante, sub rezerva că trenurile care îi vor aduce nu vor transporta nici personal, nici material de război. Într-un asemenea caz, Puterea neutră este datoare să ia măsurile de siguranţă şi de control necesare.

Răniţii ori bolnavii aduşi în aceste condiţii pe teritoriul neutru de către unul dintre beligeranţi şi care ar aparţine armatei adverse vor trebui să fie păziţi de către Puterea neutră în aşa fel încât să nu mai poată lua parte la operaţiunile de război. Această Putere va avea aceleaşi datorii în ceea ce priveşte răniţii sau bolnavii celeilalte armate, care i-ar fi încredinţaţi.

Art. 15. Convenţia de la Geneva se aplică bolnavilor şi răniţilor internaţi pe teritoriul neutru.

CAPITOLUL III
Despre persoanele neutre

Art. 16. Sunt considerate ca persoane neutre naţionalii unui stat care nu ia parte la război.

Art. 17. Un neutru nu poate să beneficieze de neutralitatea sa.

(a) dacă comite acte ostile contra unui beligerant ;

(b) dacă înfăptuieşte acte în favoarea unui beligerant, mai ales dacă se angajează în mod voluntar în serviciul forţelor armate ale uneia dintre Părţi.

Într-un asemenea caz, neutrul nu va fi tratat mai riguros de către beligerantul contra căruia el a renunţat la neutralitatea decât ar fi tratat, pentru aceleaşi fapte, un naţional al celuilalt stat beligerant.

Art. 18. Nu vor fi socotite ca acte făcute în favoarea unuia dintre beligeranţi, în înţelesul articolului 17, litera (b) :

(a) furniturile făcute sau împrumuturile acordate unui dintre beligeranţi, cu condiţia ca furnizorul sau împrumutătorul să nu locuiască nici teritoriul celuilalt beligerant, nici teritoriul ocupat de el şi ca furniturile să nu provină din aceste teritorii ;

(b) serviciile aduse în materie de poliţie sau de administraţie civilă.

CAPITOLUL IV
Despre materialul căilor ferate

Art. 19. Materialul căilor ferate provenind din teritoriul Puterilor neutre, fie că aparţine acestor Puteri sau unor societăţi ori unor persoane private, şi care pot fi recunoscute ca atare, nu va putea fi rechiziţionat şi întrebuinţat de către unul din beligeranţi decât în cazul şi în măsura cerută de o neapărată nevoie. Acest material va fi trimis cât mai repede cu putinţă în ţara de origine.

Puterea neutră va putea, de asemenea, în caz de trebuinţă, a reţine şi întrebuinţa până la cuvenita sumă materialul provenind din teritoriul Puterii beligerante.

O despăgubire va fi plătită din amândouă părţile, proporţional cu materialul întrebuinţat şi cu durata întrebuinţării.

CAPITOLUL V
Dispoziţii finale

Art. 20. Dispoziţiile prezentei Convenţii nu sunt aplicabile decât în Puterile contractante şi numai dacă beligeranţii sunt toţi părţi la Convenţie.

Art. 21. Prezenta Convenţie va fi ratificată cât mai curând posibil.

Ratificările vor fi depuse la Haga.

Prima depunere de ratificare va fi constatată printr-un proces-verbal semnat de reprezentanţii Puterilor care au luat parte la aceasta şi de către ministrul afacerilor externe al Olandei.

Depunerile ulterioare de ratificare se vor face printr-o notificare scrisă, adresată Guvernului Olandei şi însoţită de instrumentul de ratificare.

Copie certificată, conformă cu procesul-verbal referitor la prima depunere de ratificare, notificările menţionate la alineatul precedent, precum şi instrumentele de ratificare vor fi imediat remise, prin grija Guvernului Olandei şi pe cale diplomatică, Puterilor participante la a Doua Conferinţă de Pace, precum şi celorlalte Puteri care vor adera la Convenţie. În cazurile vizate în alineatul precedent, zisul Guvern le va face în acelaşi timp cunoscut data la care a primit notificarea.

Art. 22. Puterile nesemnatare sunt admise să adere la prezenta Convenţie.

Puterea care doreşte să adere îşi notifică în scris intenţia Guvernului Olandei, transmiţându-i actul de aderare, care va fi depus în arhivele zisului Guvern.

Acest guvern va transmite imediat celorlalte Puteri copie certificată, conformă cu notificarea, precum şi de pe actul de aderare, indicând data la care a primit notificarea.

Art. 23. Prezenta Convenţie va produce efect, pentru Puterile care vor participa la prima depunere de ratificare, la şaizeci de zile de la data procesului-verbal al acestei depuneri, iar pentru Puterile care vor ratifica ulterior sau adera, la şaizeci de zile după ce notificarea ratificării sau aderării lor va fi primită de către Guvernul Olandei.

Art. 24. Dacă se întâmplă ca una din Puterile contractante să dorească să denunţe prezenta Convenţie, denunţarea va fi notificată în scris Guvernului Olandei, care va comunica imediat tuturor celorlalte Puteri o copie certificată, conformă cu notificarea, aducându-le la cunoştinţă data la care a primit-o.

Denunţarea nu va avea produce efecte decât faţă de Puterea care o va notifica şi la un an după ce notificarea va parveni Guvernului Olandei.

Art. 25. Un registru ţinut de Ministerul Afacerilor Externe al Olandei va indica data depunerii ratificării efectuate în virtutea articolului 21, alineatele 3 şi 4, precum şi data la care vor fi primite notificările de aderare (articolul 22, alineatul 2), sau de denunţare (articolul 24, alineatul 1).

Fiecare Putere contractantă este admisă să ia cunoştinţă de acest registru şi să ceară extrase certificate conform.

Drept pentru care, Plenipotenţiarii şi-au pus semnătura pe prezenta Convenţie.

Făcută la Haga, la 18 octombrie 1907, într-un singur exemplar, care va rămâne depus în arhivele Guvernului Olandei şi de pe care copii, certificate

conform, se vor remite pe cale diplomatică Puterilor invitate la a Doua Conferinţă de Pace.